

door Stephan Zegwaard

Al enige tijd heb ik een water op het oog. Van tijd tot tijd ga ik even langs om te observeren. Ik weet dat er een aantal beste vissen rondhuizen. Aangezien het najaar toch de beste tijd is om de echte "bakken" te vangen, besluit ik om te gaan beginnen met voeren. Helaas gooit het weer plotseling roet in het eten en zakt de temperatuur 's nachts tot het nulpunt...

Ik begin afgelopen zondag met voeren. Gezien de het enorme wateroppervlak, voer ik anderhalve kilo boilies per dag. Na het werk direct gewapend met werppijp en een emmer bollen richting de stek. Door de hevige wind en regen die op de eigen kant staan, heb ik erg veel moeite om de bollen op hun plek te krijgen. De harde storm zorgt ervoor dat ik uit alle macht moet gooien en dan nóg haal ik de beoogde afstand net niet. Nouja... ik ben in de buurt.... er ligt in elk geval voer en dat moet zijn werk dan maar gaan doen.

Na vier dagen gevoerd te hebben was het gisteren dan zo ver. Na het werk race ik naar huis, ik eet snel wat, kleeft mezelf warm aan en zet ik koers richting de stek. De wind is flink afgenomen

maar desondanks staat er een flinke kabbel... Fijn! De hengels worden in positie gebracht en vol spanning schenk ik mijn eerste bakkie in. Brrrr.... het is toch best koud! Eigenlijk verwacht ik wel wat... en bij een flinke fluitter zal ik vast wel weer warm worden! Plotseling geeft mijn linker Delkim een paar piepjes! Ik zit letterlijk op het puntje van mijn stoel en mijn hart slaat in mijn keel! Helaas blijft verdere actie uit. Een maatje die op de hoogte is van mijn visserij Appt me "*H é kerel... is het nog wat?*"

" Met bibberende handen typ ik met veel moeite het antwoord.

Zo nu en dan zie ik mijn wakers een stukje omhoog kruipen, om vervolgens weer in de beginpositie terug te zakken. Het zet geen zoden aan de dijk... ik kan er niets mee. Net als ik besluit de hengels spreekwoordelijk in de wilgen te hangen, piept mijn rechter Delkim! De waker schiet omhoog en de lijn staat strak! Ik wacht tot mijn slip in werking gaat treden en ongeveer 20 seconden blijft het geheel zo staan, om vervolgens weer langzaam in zijn oude positie terug te zakken... Damn!!!!!! Waarom geen keiharde fluitter? Ik blijf nog een kwartiertje zitten maar er gebeurt verder niets meer. Ik besluit wat "snoepgoed" achter te laten welke ik weer met de werppijp het water in bonjour en vertrek huiswaards. Doorzetten is mijn gedachten.... gewoon doorzetten! De aanhouder wint toch altijd nietwaar? De strategie wordt iets aangepast en het voeren zal ik nu om de dag gaan doen. Volgende week zal ik mijn rigs weer gaan presenteren.... ik kan haast niet wachten!

Wordt vervolgd.....